

centralen som fejlalarmeringer. Der henvises herom nærmere til betænkningen side 54-56.

Såfremt en person har aftalt med f.eks. en nabo, at denne skal se efter hans hus, og det som led heri indgår, at naboen skal foretage nærmere undersøgelser, hvis han modtager en telefonringning, der er iværksat af et indbrudsalarmeringsanlæg, er forholdet ikke omfattet af lovens regler om alarmcentraler. Naboen kan således alarmere politiet, når han ved disse undersøgelser har konstateret, at der foreligger en alarmtilstand (ulovlig indtrængen m.v.). Derimod vil naboerne ikke lovligt kunne aftale, at politiet skal alarmeres alene på grundlag af alarmsignalet, der har aktiveret telefonen. En sådan automatisk videregivelse til politiet af alarminformationer kan efter lovforslagets § 9, 1. pkt., kun ske fra godkendte alarmcentraler, og en person, der alarmerer politiet uden at være godkendt efter § 9, jfr. § 2, og uden at have kontrolleret alarmens rigtighed, kan efter omstændighederne straffes efter § 20, stk. 1, nr. 1.

Spørgsmål 5:

Ministerens kommentarer udbedes til henvendelsen af 5. marts 1986 fra 9 medlemmer af KTAS' bestyrelse vedrørende lovforslaget.

Henvendelsen er omdelt til udvalget under L 114 - bilag 7.

Svar:

I henvendelsen fra medlemmerne af KTAS' bestyrelse beskrives telefonselskabets hidtidige og påtænkte aktivitet vedrørende servicefunktioner over for abonnenter, der ønsker en såkaldt social alarm, hvorved der kan gives besked til hjemmehjælperen o.lign., og det anføres, at KTAS også ønsker at kunne installere indbrudsalarmeringsanlæg og videregive alarminformationer herfra.

Efter justitsministeriets opfattelse vil KTAS som et koncessioneret selskab ikke være omfattet af undtagelsen i lovens § 1, stk. 2, men skal have autorisation, hvis selskabet ønsker at udøve vagtvirksomhed i lovens forstand. Imidlertid omfatter loven kun virksomhed, som består i at modtage og behandle alarmsignaler fra overfalds- eller indbrudsalarmeringsanlæg med henblik på at

videregive de behandlede og kontrollerede alarminformationer til politiet. Der er således ikke noget i vejen for, at KTAS uden autorisation efter loven modtager indbrudsalarmsignaler, hvis disse alene videregives til en godkendt alarmcentral. Derimod må alarminformationer ikke af KTAS videregives direkte til politiet, idet dette forudsætter autorisation, jfr. § 1, stk. 1, nr. 4, sammenholdt med § 2 og § 9.

For så vidt angår bemærkningerne i henvendelsen vedrørende naboalarmer henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4.

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke typer indbrudsvarslingsanlæg m.v. der vil være omfattet af lovforslagets § 11 om justitsministerens bemyndigelse til at forbyde visse anlæg.

Svar:

Efter lovforslagets § 11 kan justitsministeren fastsætte bestemmelser om forbud mod anvendelse af indbrudsvarslingsanlæg. Om begrundelsen herfor henvises til bemærkningerne til bestemmelsen og til betænkningen side 65 sammenholdt med side 39.

I bemærkningerne og betænkningen omtales indbrudsvarslingsanlæg som anlæg, der afgiver *akustiske* signaler på stedet (lokalalarmer, sirener eller kraftigt ringende klokker). Dette svarer til de anlæg, der hidtil har været på markedet.

Efter det for justitsministeriet oplyste vil der imidlertid kunne produceres indbrudsvarslingsanlæg, der ikke afgiver lydsignaler, men *lyssignaler* f.eks. i form af (roterende) blinklys, eller ved at projektører oplyser den overvågede lokalitet i tilfælde af en alarmtilstand (ulovlig indtrængning m.v.). Disse anlæg vil således kunne tjene samme formål, men også give anledning til tilsvarende gener for de omkringboende, som indbrudsvarslingsanlæg, der afgiver lydsignaler, og adgangen til at forbyde indbrudsvarslingsanlæg omfatter derfor også anlæg, der afgiver lys-signaler (projektører, roterende) blinklys og lignende).